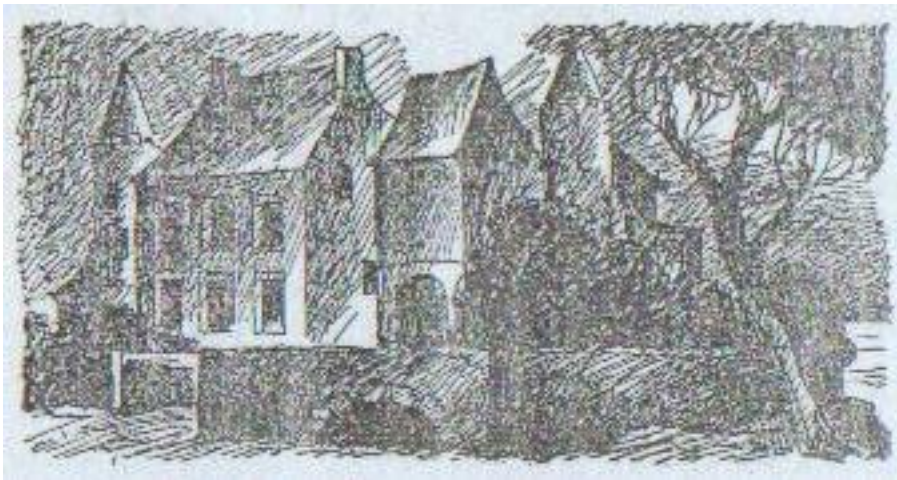

GERONIMOHOORSPELEN

Dodenhuis

Een scenario geschreven door de heer J. de Boer.

DODENHUIS

SERIE 1

Deel 1 uitgewerkt door J. de Boer

De Verenigde Staten in 1938

Hoog op de Atlantische rotskust van de Staat NewYork staat het eeuwenoude Wildesbrough Castle ,evenzolang geteisterd door de ruige weersomstandigheden. De natuur-elementen lijken nooit tot rust te willen komen in het koelen van hun woede op het sterke bouwwerk.

Een onheilspellende sfeer hangt rond het kasteel dat zoveel mogelijk gemeden wordt door de omringende bevolking die het 'dodenhuis' noemen.

Het kasteel werd gebouwd door een laatste elite-eenheid van 300 engelse 'Rode Ridders' uit het district Manchester die de oversteek naar het Noord-Amerikaanse Continent maakten onder leiding van 'de Zwarte Ridder', zo genoemd om zijn zwarte overtooi en zwart schild waarmee hij zich onderscheidde als hun garnizoens commandant. Het garnizoen was overgestoken om namens het Engelse koningshuis onder koning George en jonkvrouwe Charlotte Sophia de banden als bondgenoot meteen te versterken met deze nieuwe wereld.

De 'kleuren' van dit Engelse zeekeurkorps waren Zwart, Rood, Donkerblauw en een Wit-Gouden Kruis als insigne.

Een schilderij waarop afgebeeld 'de zwarte ridder' wiens officiële naam was Charles King ridder Wend van Warrington, hangt op de eerste verdieping van het kasteel ,een meesterwerk dat later door de Amerikanen herbenoemd werd als 'The Patriot' ter gelegenheid van de benoeming van de zestiende president der VS, president Lincoln.

Het kasteel, dat twee verdiepingen telt en een grote zolder, wordt bewoond door de hoogbejaarde Julius Wend, een alleenstaande man die geacht wordt nogsteeds de eigenaar van het bouwwerk te zijn. Al decennialang laat hij zich Julius"King" noemen omdat hij bij hoog en bij laag volhoudt een afstammeling te zijn van de 'zwarte ridder' Charles King.

Een aanzienlijke groep medebewoners is gehuisvest in de kamers en suites van de voormalige garnizoens-lokatie die aanvankelijk 'New England' heette. Behalve alle huurders en personeel behoren ook zijn

zuster Beatrice Wend en jongere broer Jonathan Wend tot de bewonersgroep die geen van allen veel met elkaar op hebben.

Het is laat op een Zondagavond.

Julius "King"Wend heeft zijn broer Jonathan bij zich geroepen in de westelijke grote kamer van de eerste verdieping voor overleg. ..

-'Jonathan',..sprak de oude zonderlinge Julius'King" in de halfduistere kamer bij het licht van slechts een olielamp zijn broer Jonathan aan. De twee zaten tegenover elkaar in de grote antique fauteuils. ..-'Gezien mijn leeftijd en omstandigheden als oudste van de vier nadert het moment dat we de stand van zaken van dit onroerend goed, de werkelijke overdracht zoals gepasseerd en in het Staats-kadaster geregistreerd onder nummer NEWC01021935, daarbij vermeld de officiële naamsverandering van dit landgoed 'New England' in 'Wildesbrough Castle',..aan de erfgenamenkring bekend zullen maken. De zwerm gieren zullen teleurgesteld afdruipten dat zij niet Julius, maar Julius hen te glad af is geweest en allen achter het net zullen vissen. haha ..Ik verheug me al op hun gezichten en het uitbrengen van een 'toast' na de bekendmaking van het 'herziene testament'.

~'Julius !, praat niet zo over de familie! ..Je lokt alleen maar uit ze steeds meer tegen je in het harnas te jagen'. ..

-'Je neemt het steeds ten onrechte voor de familie op Jonathan en dat valt me tegen. Al vanaf de begintijd dat wij allen nog huurders waren konden de familie en aanverwanten de oudste Julius nooit uitstaan, vanwege zijn positie als archivaris van defensie in dit kasteel. Vooral Beatrice, intern hier als interieur-medewerkster, keerde zich radicaal tegen mij toen ik in het beginstadium van de crisistijd onze jongste zus Rosemary aan kolonel Moore koppelde die hier een bureau hield en een zorgeloze toekomst voor haar was weggelegd'.

~'Ik denk dat je toen de omstandigheden teveel verromantiseerde Julius. Beatrice heeft altijd een goed instinct gehad voor de addertjes onder het gras. Al snel bleek het huwelijk van Rosemary en Moore, ondanks de geboorte van hun dochter Carrie tot mislukken gedoemd'.

-'Dat was te wijten aan de intensieve militaire carrière van de kolonel, een trouw en plichtsvol man, maar niet in het minst ook door de stroeve familie-omstandigheden waar Moore tabak van kreeg'.

~'Zal wel. We hoeven het daar ook niet meer over te hebben. Rosemary is al dertien jaar overleden en rust in vrede'. ..

..'Luister Jonathan,..ik heb je geholpen een aanvang te maken om je plannen met dit historische kasteel, ooit de eerste officieuze ambassade van Engeland op dit grondgebied, ten uitvoer te gaan brengen. Jij had in korte tijd meer vermogen vergaard met je handel in de kunst dan dat ik door de loop der jaren opbouwde en verdiende bij defensie. Door ons kapitaal samen te voegen konden we de benodigde 1,2mlj dollar ophoesten om op jouw naam dit kasteel te kopen'..

~'En als tegemoetkoming van mijn kant bleef je hier kosteloos wonen wat niet weg neemt dat als we die huurders niet hadden zitten, onze hele santekraam al op straat was gezet'.

-'Klets niet Jonathan! We hebben in 1932 een ongekend kapitaal in de schoot geworpen gekregen dankzij de voorkennis van kolonel Moore die er van op de hoogte was dat defensie al haar depandances in de verkoop ging doen aan particulieren'.

~'..Zogenaamd voor weggeefprijzen om van het achterstallige onderhoud af te komen en de volgende eigenaar er mee op te zadelen'.

-'Fout Jonathan, helemaal fout, je zit nu Beatrice na te praten. Kolonel Moore kende als een van de eersten de plannen van defensie dat ze hun coördinatie onder gaan brengen in een nieuw kasteel, een bouwwerk van ongekende architectuur en grootte dat de naam 'Pentagon' zal krijgen en over enkele jaren in gebruik moet zijn in de omgeving van Washington. Dat was de reden'.

~'Onder de overheersende verwarring van crisis en wereldwijde politieke spanning verslaptte ieders aandacht tot dit kasteel en raffelde de notaris namens de overheid deze overdracht als bijzaak af, geheel over het hoofd gezien de schilderijen die ingepakt achter slot en grendel stonden in het bijgebouw'.

-'En de Wet zegt dat ze nu voor ons zijn, voor de 'Kings'', de ridders van Warrington ,maar ..Jonathan, de ene dienst is de andere waard'.

~'En dat is?..'

-'Er is er een in de familie die recht heeft om mee te delen in ons fortuin en de onderneming. Carrie, de dochter van onze overleden zuster Rosemary en onze enige nicht. Ik wil haar daarover eerder dan de familie-bijeenkomst apart spreken. Ik neem aan dat je geen bezwaar hebt'.

~'..Ik kan haar per telegram oproepen, ze studeert en is woonachtig te Washington'

-'Laat haar ruim een dag eerder per trein naar Wildesbrough komen en zorg dat Carl Lawrence haar ophaalt bij het station. Zorg dat het haar aan niets ontbreekt'.

Jonathan stond met een bedenkelijk gezicht op als daarmee beëindigd de conversatie.

~'.Ok Julius, jouw feestje'.

.....

De grote pendule op de schouw heeft 24uur geslagen.

De oude Julius'King' controleert of zijn kamerdeur goed op slot is en doet daarna de gordijnen dicht. Hij tuurt nog even in het donker door de ruit waar de slagregen op te keer gaat en stapt dan naar het wandkleed.

..

Het belangrijkste overleg van deze avond moest nog komen voor Julius'King'. Beatrice versleet hem voor een bijgelovige oude dwaas, maar dwaas was ze zelf. De schooljeugd van Wildesbrough hadden 'hem' immers ook allemaal gezien aan het begin van een avond. Met een brandende fakkel liep hij rustig over het dak van het kasteel, daalde toen af door de noord-oost toren en kwam op de begane grond tevoorschijn; De geest van de 'Zwarte Ridder'.

Ze hadden toen gezien hoe hij in de richting van de vuurtoren liep en halfweg stil stond, toen er opeens een spookschip opdoemde aan de horizon die de gevreesde zwarte vlag voerde met de witte doodskop, en op Wildesbrough Castle afkoerste. De piraten kwamen recht op de zwarte ridder af gevaren, streken de zeilen om 100meter voor de kust na een kwartslag halt te houden.

Op de brug van de middeleeuwse kaapstander verscheen de piratenkapitein in een omgeslagen paarse glittermantel, naar hier gekomen om revange te halen bij de 'zwarte ridder' die meerdere keren als escorte de engelse koopvaardij schepen had beschermd tegen hun aanvallen. Ze waren na zowat 400jaar hier teruggekeerd om het de zwarte ridder in zijn eigen kasteel betaald te zetten. De piraten-aanvoerder met de gevreesde bijnaam de 'purperen zeewolf" had strak en dreigend gekeken naar de zwarte ridder die met zijn linkerhand de fakkel in de lucht verhief als een "Statue of Liberty", als een vrijheidsbeeld, met de rechterhand gereed om zijn zwaard te trekken.

Toen dropen ze toch maar weer af omdat de 'purperen zeewolf" het duel toch niet aandurfde binnen het territoriaal van de nieuwe staat.

Nadat de piraten de zeilen weer opgetrokken hadden om door te varen, liep de zwarte ridder met zijn fakkel naar de vuurtoren, opende met een sierlijke sleutel de deur en verscheen op de torenkrans waar hij rondliep met zijn fakkel, over de oceaan uitkeek en toen weer naar beneden en terug in de richting van het kasteel.

Wederom halverwege klapte de 'zwarte ridder' het vizier van zijn helm op en keek glimlachend de kaapstander na die de steven had gewend naar het zuid-oosten.

Op de verhoging van het achterschip draaide de 'purperen zeewolf' zich nog eenmaal dreigend met opgeheven vinger om naar de 'zwarte ridder';

"Ik vervloek jou 'Patriot'! Jou en die mariniers van je die het kielzog van mijn schip rood deden kleuren toen mijn halve bemanning sneuvelde bij het enteren! De hemel zal zich in rouw tooien over New England!"

De geest van de zwarte ridder huist nog steeds op de zolder en daarom hermetisch gesloten als verboden terrein, maar dat gold niet voor 'ridder Julius', integendeel, hij was de aangewezen contactpersoon die regelmatig een goede fles 'rum' van de Patriot ontving voor het uitbrengen van verslag over het reilen en zeilen van Wildesbrough.

De oude Julius deed het wandkleed van een haak en hing het opzij. Hij duwde tegen een gedeelte van de lambrizing wat een goed gecamoufleerde doorgang bleek te zijn die naar binnen openging. Met de olielamp in de hand ging Julius de donkere ruimte in en liep behoedzaam tussen de twee steunmuren naar links waardoor hij in een geheim trappenhuisje kwam, binnen-west van het kasteel. ..

Moeizaam met de lamp voor zich uit en steeds steunzoekend met de andere hand besteeg de oude Julius de trapjes. Hij was al ergens half de tweede verdieping toen hij zich verschrikt omdraaide. ..Hoorde hij daar iets achter zich? ..werd hij achtervolgt door iemand? ..dat kon toch niet. Niemand anders wist deze geheime route, zelfs zijn nieuwsgierige bejaarde kamerknecht John niet. Nee, uitgesloten ,..nog twee trapjes dan was hij er.

Aangekomen op de vloerhoogte achter de aftimmering van de zolder opende Julius de twee schuif-sluitingen van een goed gecamoufleerd paneel, deed dat langzaam naar binnen open en betrad de spookzolder. Hij was mooi op tijd en dat moest ook, de geest van de zwarte ridder was een geest van de klok, afspraak is afspraak, 1 uur is 1 uur.

Daar ging in de zuid-oosthoek de branddeur van de toren al open en daar was de blinkende zwarte ridder, nog steeds even kordaat en heldhaftig als 'toen', van lengte een handbreedte onder de deurpost van twee meter, gekleed in gevlochten spiraalstaal-uitrusting, gepolijste stalen gesloten helm met zwarte pluim, stalen hand knie en voetschermen en een sierlijke overgooier van zwart velours met een blinkend witgouden kruis op de borst. Julius werd er iedere keer weer koud van.

~'Gegroet officier King!..sprak Julius de heerser van de zolder aan.

-'Gegroet ridder Julius!..klonk de vervormde stem van achter het gesloten helmvizier. 'Wat heb je te rapporteren'?

~'Ik heb de boodschap doorgegeven aan Jonathan. Hij zorgt ervoor dat ze enkele dagen eerder dan de erfgenamenkring met de trein naar hier komt en Carl Lawrence gaat haar dan afhalen van het station'

-'Goed gedaan Julius, prima'

~'Absoluut'

-'Je weet hoe op te treden op de aanstaande reunie en je zegje te doen. Ik reken op je doortastendheid om de teloorgang van dit erfgoed te voorkomen'

~'dat kunt u aan mij overlaten'

-'Neem deze fles Rum als dronk op het te herziene testament waarmee het vorige nietig wordt verklaart,..op ieders gezondheid!'

Julius begaf zich terug door de doorgang in de zolder betimmering om weer naar beneden te gaan. Vreemd,..hij had het paneel daar straks toch achter zich dicht gedaan?..en nu stond het op een kier. Zeker door de tocht.

Voorzichtig daalde hij met de fles middeleeuwse Rum de trapjes weer af, terug naar zijn kamer op de eerste verdieping om de nachtrust aan te vangen,..na eerst nog even van een glaasje van deze voortreffelijke Rum te genieten.

Het was al de hele dag een sombere Dinsdag geweest met veel regen en het onweer diende zich aan.

De avond begon te vallen. Daar kwam eindelijk de stoomtrein van de Santa Fe met veel vertraging het station van Wildesbrough binnenrollen. De lokomotief en wagons kwamen met knarsende remmen tot stilstand.

'Ja, daar bij die tweede wagon van de eerste klas, dat moest ze zijn'

-'Miss Moore?..sprak Carl Lawrence haar aan

~'U bent ..?

-'Mijn naam is Carl Lawrence, aangenaam. Ik heb de opdracht van uw oom Julius u behulpzaam te zijn en u met de auto naar het kasteel te brengen'

~'Graag, dank u meneer Lawrence'

-'De auto staat hier vlakbij, ik zal uw koffer dragen, dan kunt u de paraplu nemen'

De vrij luxe auto, een Buick die ooit taxi was geweest en door Julius'King' tweedehands opgekocht, waggelde onder het onweer Wildesbrough uit in de richting van het kasteel over de steeds ruwer wordende weg. ..

~'Meneer Lawrence, bent u de vaste chauffeur voor het kasteel?..vervolgde Carrie Moore het gesprek in de auto, de ruitewissers hadden moeite de heftige regenval te verwerken.

-'Zegt u maar Carl,..ik doe dit erbij maar eigenlijk ben ik Cinema-organist van beroep en sta als zodanig op de loonlijst van de Virginia Theatre Organ Society. Om mijn werk in te studeren heb ik een piano op mijn kamer, wat niet altijd op prijs wordt gesteld door de medeburen. Omdat ik een van de weinigen in het kasteel ben met een rijbewijs mag ik de wagen continu gebruiken, ook om naar de theaters in de regio te gaan'.

~'Heeft u een idee waarom oom Julius mij ontboden heeft?..'Ik heb hem nooit eerder gesproken'

-'Geen idee miss Moore. Het gaat mij ook niet aan, maar ik vermoed dat het met zakelijke familie aangelegenheden heeft te maken. Ik hoop dat u een plezierig verblijf heeft in het kasteel'

~'Dat betwijfel ik Carl. Tante Beatrice heeft ons, de Moore's, altijd geweerd uit het kasteel'

De auto bolderde nu onder zware regenval en windstoten het keienpad op naar 'dodenhuis' voor de laatste paar honderd meter.

Een bliksemschicht doorkliefde de hemel en sloeg rechts van de weg in een boom. Krakend splijtte de stam die dwars over de weg viel en meteen gingen de elektrische lantaarns aan beide kanten uit.

In het licht van de koplampen zag Carl dat de weg versperd was, ze hadden geluk gehad. Hij zette de wagen tegen de linkerkant van de weg, deed zijn kraag op en stapte uit.

Het was wel duidelijk dat het laatste stuk naar het kasteel te voet moest.

...

Einde van episode 1